

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 204/22

U Luxembourg 15. prosinca 2022.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika C-124/21 P | International Skating Union/Komisija

Nezavisni odvjetnik Rantos predlaže ukidanje presude Općeg suda kojom je potvrđena protutržišna priroda pravila Međunarodnog klizačkog saveza

Nezavisni odvjetnik predlaže vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje

International Skating Union (Međunarodni klizački savez, ISU) zahtijeva djelomično ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 16. prosinca 2020., International Skating Union/Komisija (T-93/18). Opći sud je tom presudom djelomično odbio njegovu tužbu za poništenje Odluke Europske komisije od 8. prosinca 2017. koja se odnosi na postupak na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u¹. Komisija je u svojoj odluci iz prosinca 2017. utvrdila da su protivna pravilima Unije o tržišnom natjecanju pravila ISU-a kojima su bile propisane stroge sankcije sportašima koji sudjeluju na natjecanjima brzog klizanja za koja taj savez nije izdao odobrenje.

Istodobno su dva sportaša koja su podnijela prijavu zbog koje je Komisija pokrenula postupak protiv ISU-a podnijela protužalbu kojom su i oni zahtijevali djelomično ukidanje pobijane presude. Podnositelji protužalbe osporavaju dio pobijane presude u kojem je Opći sud smatrao da se mehanizam isključive i obvezne upotrebe arbitraže koji je uspostavio ISU ne može kvalificirati kao „povećanje” ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj koji je utvrdila Komisija.

U svojem današnjem mišljenju nezavisni odvjetnik Athanasios Rantos predlaže ukidanje presude i vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje.

Primjena prava tržišnog natjecanja na pravila koja donose sportski savezi

Nezavisni odvjetnik uvodno pojašnjava **analitički okvir koji valja primijeniti prilikom analize, s obzirom na pravo tržišnog natjecanja, pravila koja donose sportski savezi**. On podsjeća na to da pravila sportskih upravljačkih tijela kao što su ISU-ova pravila načelno nisu izuzeta iz primjene prava tržišnog natjecanja Unije. Budući da je riječ o pravilima koja uspostavljaju sportski savezi, upućivanja na specifičnu prirodu sporta iz članka 165. UFEU-a mogu se pokazati relevantnima, osobito u svrhu ocjene mogućih opravdanja ograničenja tržišnog natjecanja.

Nezavisni odvjetnik podsjeća na to da, prema sudskoj praksi Suda², u slučaju kada se ograničavajući učinci koji proizlaze iz spornog propisa sportskog saveza razumno mogu smatrati nužnima kako bi se zajamčio legitiman „sportski” cilj, te mjere nisu obuhvaćene člankom 101. stavkom 1. UFEU-a. Međutim, to je uvjetovano okolnošću da ti učinci ne prekoračuju ono što je nužno kako bi se osiguralo ostvarenje tog cilja.

S obzirom na ulogu koja se uobičajeno dodjeljuje sportskim savezima, oni se izlažu opasnosti od sukoba interesa koji proizlazi iz činjenice da, s jedne strane, imaju regulatornu ovlast i, s druge strane, da istodobno obavljaju

¹ Za okolnosti spora, vidjeti [CP 159/20](#).

² Vidjeti u tom smislu presudu od 18. srpnja 2006., Meca-Medina i Majcen/Komisija ([C-519/04 P](#)), kao i [CP 65/06](#).

gospodarsku djelatnost.

Nezavisni odvjetnik naglašava da **sama okolnost da isti subjekt obavlja dužnosti regulatora i organizatora sportskih natjecanja sama po sebi ne podrazumijeva povredu prava tržišnog natjecanja Unije**. Osim toga, glavna je obveza sportskog saveza koji se nalazi u situaciji u kojoj je ISU osigurati da te treće osobe ne budu neopravdano lišene pristupa tržištu do te mjere da je tržišno natjecanje na tom tržištu narušeno. **Sportski savezi mogu pod određenim uvjetima uskratiti pristup tržištu trećim osobama a da pritom to ne predstavlja povredu prava tržišnog natjecanja, ako je to uskraćivanje opravdano legitimnim ciljevima i ako su mjere koje su donijeli ti savezi proporcionalne navedenim ciljevima.**

O žalbi

Nezavisni odvjetnik razmatra je li Opći sud pravilno tumačio članak 101. stavak 1. UFEU-a time što je potvrdio spornu odluku u mjeri u kojoj se njome utvrdilo da postoji ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj.

On ispituje je li Opći sud mogao provesti „zajedničku” ili „usporednu” analizu postojanja ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj i nepostojanja objektivno opravdane i proporcionalne prirode tog ograničenja. Nezavisni odvjetnik utvrđuje da taj pristup Općeg suda dovodi do određenih nejasnoća, s obzirom na to da iz njega ne proizlazi jasno priroda provedene analize. Kao prvo, Opći je sud primijenio klasičan pristup u utvrđivanju ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj, pri čemu je najprije analizirao sadržaj pravila o prihvatljivosti. Međutim, kao drugo, čini se da je Opći sud ciljeve tih pravila ispitao s obzirom na kriterije u presudi Meca Medina i Majcen/Komisija, koji se odnose na objektivnu opravdanost utvrđenih ograničenja tržišnog natjecanja.

Nezavisni odvjetnik ističe da su neosnovani stajalište Općeg suda u pogledu tumačenja sadržaja ISU-ovih pravila i njegova ocjena o njihovoj neproporcionalnosti, na temelju čega je bio zaključio o postojanju ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj. Naime, takvo bi tumačenje dovelo do proširenja pojma „ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj” koje bi bilo protivno ustaljenoj sudskoj praksi Suda kojom se nalaže njegovo usko tumačenje.

Na taj način **nezavisni odvjetnik zaključuje da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je ISU-ova pravila kvalificirao kao ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj te predlaže da se prihvati prvi žalbeni razlog i ukine presuda Općeg suda o utvrđenju ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj.**

Nezavisni odvjetnik ipak navodi da još valja utvrditi imaju li predmetni sporazumi „za cilj” ograničiti tržišno natjecanje u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a. Taj aspekt spora uključuje ispitivanje činjeničnih pitanja na temelju elemenata koje Opći sud nije ispitao u pobijanoj presudi. Osim toga, budući da se o pitanjima koja se odnose na analizu učinaka na tržišno natjecanje nije raspravljalo ni pred Sudom, o predmetu se ne može odlučiti u tom pogledu. Stoga **nezavisni odvjetnik predlaže vraćanje predmeta na ponovno suđenje Općem sudu i da se o troškovima odluči naknadno.**

O protužalbi

Nezavisni odvjetnik razmatra je li Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao da je Komisija pogrešno zaključila da se ISU-ovim Pravilnikom o arbitraži povećava ograničenje tržišnog natjecanja uzrokovano pravilima o prihvatljivosti koje je donio. On ispituje je li Komisija mogla opravdano smatrati mehanizam isključive i obvezne upotrebe arbitraže „elementom povećavanja” ograničenja tržišnog natjecanja u okviru zasebne i odvojene analize utvrđenja povrede, što je pristup koji, prema mišljenju nezavisnog odvjetnika, stvara dvojbe, s obzirom na to da Komisija nije smatrala da arbitražna klauzula može sama po sebi činiti povredu.

Nezavisni odvjetnik smatra da je Opći sud pravilno prihvatio da je upotreba mehanizma isključivog i obveznog pokretanja arbitraže općenito prihvaćena metoda rješavanja sporova i da sklapanje arbitražne klauzule samo po sebi ne ograničava tržišno natjecanje. On također ističe da se pokretanje arbitraže može u ovom slučaju opravdati legitimnim interesima povezanim sa zahtjevom da sporove u području sporta rješava specijalizirano sudsko tijelo.

Što se tiče arbitraže podvrgnute Sportskom arbitražnom sudu (CAS), nezavisni odvjetnik smatra da ona nije

usporediva s arbitražom sklopljenom između država članica i privatnih stranaka u okviru međunarodnih ugovora o bilateralnim ulaganjima, o kojima je bila riječ u presudama Achmea³ i PL Holdings⁴. Stoga načela koja proizlaze iz tih presuda nije moguće primijeniti na arbitražu o kojoj je riječ u ovom predmetu jer se njome ne može smanjiti puna učinkovitost i ujednačenost prava Unije.

Nezavisni odvjetnik zaključuje da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao da se mehanizam isključive i obvezne upotrebe arbitraže ne može smatrati „elementom povećavanja” ograničenja tržišnog natjecanja o kojem je riječ.

NAPOMENA: Sud nije vezan mišljenjem nezavisnog odvjetnika. Zadaća je nezavisnih odvjetnika predložiti Sudu u punoj neovisnosti pravno rješenje u predmetu za koji su zaduženi. Suci Suda sada počinju vijećati u ovom predmetu. Presuda će se donijeti naknadno.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) mišljenja objavljuje se na stranici CURIA na dan čitanja.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎(+352) 4303 4293

Snimke s čitanja mišljenja dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

³ Presuda od 6. ožujka 2018., [Achmea \(C-284/16\)](#), kao i [CP-26/18](#)

⁴ Presuda od 26. listopada 2021., [PL Holdings \(C-109/20\)](#), kao i [CP-190/21](#)